

Goigs a llavor de la M. de Don del Socós que's venura a la
basílica de Vilafraanca del Penedès.

Gornada.

{ Del arbre místic del cel
son la mes formosa branca,
Sian sempre nostre estel
Regina de Vilafraanca!

†

Desde'l fons de les centurries
entre nosaltres regnau;
nostre temple es el palau
on escoltau les centurries
del poble que 'es es fidel
i aquesta terra tan franca.

Sian sempre nostre estel
Regina de Vilafraanca!

II

Vostre imatge peregrina
es de l'Art mística flor,
vostre esguard ple de dolor
nostres penes il·lumina
i omple ls cors de tant anhel,
ulls clars de columna blanca!

(Esguard)

Sian sempre nostre estel
Regina de Vilafraanca!

III.

Si teniu la color bruna
i l' mirar marvellat,
es perquè 'l sol i la lluna
vostre bellesa han begat
quí en la terra i en el cel
tota altra bellesa tanca.

Siau sempre nostre estel
Regina de Vilafrauca!

IV.

Renaci de nostres dolors
i congol de tota pena,
l' amor del poble us nomena
Santa Mare del Socós.

Nom ple de dolçor de mel,
per sa virtut res ens manca.

Siau sempre nostre estel
Regina de Vilafrauca!

V.

In vostres brassos teniu
vostre Mado, gentil liri,
que volgué deixar l' empiri,
de nostre amor fet captiu.
Per ell es tornó del cel
vostre ira tan pura i blanca.

Siau sempre nostre estel
Regina de Vilafrauca.

En temps del rei don Joan,
 un exercit per i immoble
 deguellava ls fills del poble
 dins de voste temple sant,
 on com un ropleig del cel
 cercavan proteccio franca.

Lian sempre nostre estel
 Regina de Vilafranca!

VII.

La Basilica gloriosa
 regada amb sang innocent
 i' extenri amb vosta llament
 aquella nit paisosa
 i' el dolor ompli de fel
 voste cor de tiora blanca.

Lian sempre nostre estel
 Regina de Vilafranca!

VIII.

Nostre terra catalana
 per Patrona'us ha aclamat,
 de sa fe i sa llibertat
 Lian norma sobirana!
 Nostre clam i nostre anhél
 prou que direu q' que us manca.

Lian sempre nostre estel
 Regina de Vilafranca!

Mos. A. Masan

M. en G. f.

+

Cançó de l'Alosa.

=

Com sageta disparada,
cada dia, à trench d'albada,
Del meu solch m'algo d'un vol.
De la llum enamorada,
só matinera,
só la primera
que veu lo sol.

Pero avuy, més dormidora,
no he pogut veure l'Aurora,
que snara haurà passat:
aquell niuol que's colora
és la rodera,
la polsaguera
que ella ha dexat.

Prou ans d' hora avuy clareja!...
En dolcissima barreja
s'ouen lluny arpes y chors...
Es desembre y abrileja...

Morta com era,
ja és la ribera
com riu de flors.

Una angélica embaxada
veig que passa endiumenjada,
vestes d'or y ales de neu:
Dú una tendra flor gemada,
flor remeyera
que'l món espera:
lo Fill de Déu.

De Bethlém veig la Establia,
que és la canibra de Maria,
ales d'àngels per trespol;
à Jesús ¡ay! qu'èl veuria!...

Sò' matinera,
sò' la primera
que ha vist lo Sol!

Joseph May y
Casanova.


Arrest de Cardale's
Casa Poanet (pensionat al public)

Arrest de Cardale's
Casa Poanet (pensionat al public)

La basilica gloriosa,
regada amb sang innocent
vegé com amargament
ploràreu, o Dolorosa,
brillant llàgrimes de fel
vostre cor de tortura blanca.

Siieu sempre nostre estel
Regina de Vilafraanca.

Mos. A. Maura

PALAU DE LA
MÚSICA CATALANA
BARCELONA

Antògraf Mas
i Casanovas
Guig & Vilafraunc